

Waltham, ubi vetustæ arcis radices videre est, & Romanorum numismata sæpius effossa. Inde *Bisleham*, nunc contracte *Bisham* præterit Tamis, primum Templariorum Militum, inde *Montacutorum*, qui monasterium extruxerunt, & postea patrimonium Domini Edwardi *Hobey* Equitis clarissimi, & mihi inprimis observandi, cujus magna in me beneficia cogitatio frequens ita exercebit, & renovabit, ut memoriæ nunquam subducantur meæ.

Bisham jam relicto, se reducit Tamis ad oppidulum superiori sæculo *Southelington* dictum, hodie *Maidenhead*, à cultu capitis nescio cujus virginis Britannicæ ex undecim illis millibus, quæ dum *Vrsula* duce, in patriam Roma redirent, juxta Coloniam Germaniæ ab Attila illo Dei flagello, martyrio affectæ fuerunt. Nec hoc vetustæ est memoriæ, nam proavorum ætate trajectus fuit loco paulo superiori ad *Babbams end*, sed postquam hic pontem construxissent sublicium, diversoriis florere cœpit, & matri suæ vicinæ *Bray* præluere, quæ longe tamen antiquior, utpote quæ toti Centuriæ nomen fecit. Hanc *BIBROCOS*, qui se in Cæsaris fidem permiserunt, tenuisse olim credidi, & quidni credam? Nominis reliquiæ supersunt planissime, *BIBRACTE* Galliæ etiam nunc in *Bray* contrahitur, & non procul hinc Cæsar Tamisim cum suis transmisit (ut suo loco docebimus) quo tempore popelli illi se Cæsari dederunt. Certe si alibi *Bibrococos* vel plagis auritis venaris, vix credo invenias.

Inter hos *Bibrococos* floret *Windlefore*, Saxonice (à flexuosa forsitan ripa) *Wynolethora*, ut in Chartis Edwardi Confessoris concipitur, qui in hæc verba Westmonasterio concessit, *Ad laudem Dei omnipotentis posui in dotatitium, & in perpetuam hereditatem ad usum Domino servientium, Windleshoram cum pertinentibus*. Nec enim aliud vetustius de *Windlefore* lego. Sed non diu tenuerant *Monachi*, cum permutatione facta, *Guilielmus Normannus* ad se retraxit. Sic enim habet ejus Charta, *Cum consensu, & favore venerabilis Abbatis Westmonasterii, conventionem feci de Regia possessione Windlesfora, quod locus ille utilis, & commodus visus est propter contiguam aquam, & sylvam venatibus aptam, & alia plura quæ inibi sunt regibus commoda, imo regia perbenditioni aptus existit, pro qua Wokendune, & Ferings concessi*. Situm certe amœniorem sedes Regia vix habere possit. *Clementer* enim ex edito colle, jucundissimo in orbem fruitur prospectu. A fronte vallem despectat longe lateque procurrentem, arvis distinctam, pratis viridantem, nemoribus hinc inde vestitam, & placidissimo Tamisi irriguam. A tergo colles passim exsurgunt, nec asperi, nec præalti saltibus coronati, & venerationi à natura ipsa quasi dicati. Hac loci amœnitate pellecti reges, sæpiissime huc secedunt, & hic ad Galliam vincendam natus est *Edwardus III* Rex potentissimus, qui hic castrum quasi urbis æmulum fossis, & propugnaculis ex quadrato saxo munitissimum de integro construxit, statimque debellato Gallo, & Scoto, Ioannem Regem Galliæ, & Davidem Scotiæ in hoc captivos uno eodemque tempore tenuit. Dividitur hoc castrum in duas areas; interior, quæ ad Ortum spectat, aulam Regiam, quæ ædificiorum descri-

ptione nihil illustrius, nihil splendidius, completur. Ad cujus Borealem partem qua flumen despectat, Regina Elizabetha subdiale ambulatorum adjecit longe amœnissimum. Exterior area in ipso primo ingressu templum habet augustissimum *B. Mariæ Virgini & Georgio Cappadoci* ab Edwardo Tertio consecratum, sed ad eam qua nunc cernitur magnificentiam ab Edwardo III perductum. Hic *Edwardus III*, ut militarem virtutem honoribus, præmiis, atque splendore decoraret, nobilissimam conscripsit equitum auratorum societatem, quos (ut aliqui produnt) ob periscelidem suam in prælii, quod feliciter cessit, tesseram datam, *Garterii* sive *Periscelidis* Equites nominavit, qui cærulea *Periscelide* aureis Gallice inscripta, *HONI SOIT QVI MALY PENSE*, sinistram tibiam paulo infra genu substringunt, & aurea fibula in concordia symbolum tanquam vinculo arctissimæ societatis connectunt, ut esset inter eos quasi quædam consociatio & communitas virtutum. Alii tamen ad *periscelidem* sive *Garterium* Regiæ, vel potius *Ioannæ Comitissæ Sarisburie* eximia pulchritudine fœmina referunt, quod ipsi choreas agitati decidit, & Rex è terra sustulit, ridente nobilium multitudine adstante, & illo respondente, futurum ut brevi summus honor ejusmodi *periscelidi* haberetur: hæc vulgus perhibet, nec vilis sane hæc videatur origo, cum ut ait ille, *Nobilitas sub amore jacet*. Sunt etiam qui hujus ordinis inventionem multo antiquiorem faciunt, cum ad Regem *Richardum* primum referunt, *Edwardumque* tandem reduxisse credunt: quam vere nescio. In ipso enim institutionis libro, quem *Guilielmus Dethicus* principalis Armorum Rex, *Garterii* nomine notus, omnium quæ ad honorem & nobilitatis rationem spectant studiosissimus mihi ostendit, sic legitur, *Richardo cum contra Turcas & Agarenos, Cyprum & Aconem moveret, longiorisque mora pertæsum esset, dum miræ solitudine traheretur obsidio, tandem illabente per divi Georgii, ut opinatum est, interventum, spiritu, venit in mentem ut quorundam electorum Militum cruribus coraceum subfibulum, quale ad manus tunc solum habebat, induceret, quo futura gloriæ memores ex condito si vincerent, ad rem fortiter ac strenue gerendam expergerent, ad Romanorum instar, apud quos illa coronarum varietas, quibus variis de causis donati sunt, & insigniti milites, ut his velut irritamentis excussa recordia, virtus animi fortitudoque pectoris fervidior exsurgeret atque exiliret. Cæterum in hanc societatem potentissimi quique orbis Christiani Principes cooptari instar maximi honoris duxerunt, & jam à prima institutione, in hunc ordinem, qui è xxvi Equitibus constat, Reges adscripti fuerunt plus minus xxii, præter Angliæ Reges, qui ejusdem Præsides sive (ut vocant) *Supremi* habentur, ut Duces, & alios maximi nominis taceam plurimos. Eorum vero nomina qui primi in hunc ordinem adsciti, & vulgo *Fundatores Ordinis* dicuntur, adjungere libet; nec enim eorum fama oblitteranda est, qui illa tempestate, & animo, & virtute militari in paucissimis erant, eoque nomine hoc honore amplificati.*

EDWARDVS III Rex Angliæ.

Edwardus filius ejus natu maximus, Princeps Walliæ.

S f 2

Hen-

1350.

Order of
the Garter.
Equestris
Perisceli-
dis sive
Garterii
ordo.

* Sovera-
ignes.

Fundato-
res ordi-
nis.